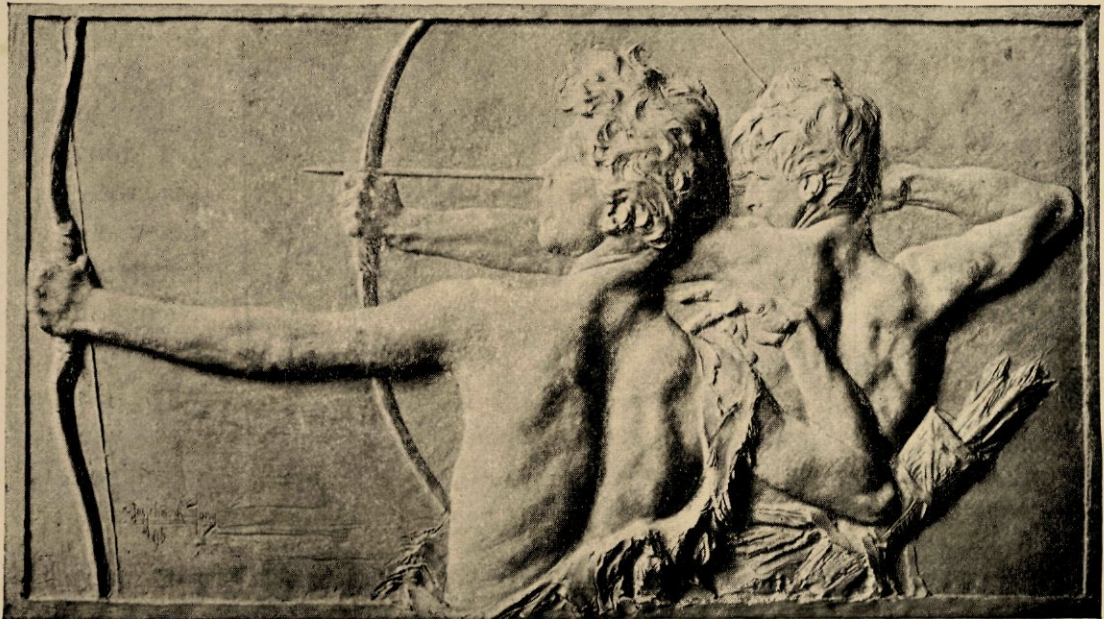

de Haagsche schilders bij hun gezellige bijeenkomsten: „Zoo lang nog de lepel in den breipot steekt, treuren wij nog niet”, en den klassieken regel van Horatius: *pictoribus atque poetis quidlibet audendi semper fuit aequa potestas*, hetgeen overgezet zijnde beteekent: „aan de schilders en de dichters heeft het altijd vrij gestaan zich aan elk onderwerp te wagen”.

Mij dunkt, men zou er aan toe kunnen voegen: mits zij het talent bezitten om het goed te doen. En dat bezit De Jong in hooge mate. Men heeft zich slechts te herinneren al wat van hem publiek domein werd om te beseffen dat het *quidlibet audendi potestas* als zijn bijzonder devies zou kunnen gelden.

De artistieke beweging van zijn tijd, waaraan hij met hart en ziel meeleeft, deed hem nog onlangs zich geheel wijden aan de viering van het vijftigjarig bestaan van het Genootschap *Pulchri Studio*. Zijn werk was de schoone

De boogschutters (basrelief).

creatie van het landschap in Oud-Hellas, waar een schilder opging tot den tempel der Muzen, een tafereel waarvan de harmonie van schoone lijnen en zachte tinten algemeen bewonderd werd. Ook de Haagsche Kunstkring doet nooit te vergeefs een beroep op zijn medewerking. Toen er sprake was, de sociteitslokalen met muurschilderingen te versieren, ontwierp De Jong zijn symbolieke compositie van den jongen man, die aan de heilige bron den doop des kunstenaars ontvangt.

* * *

Toen ik De Josselin De Jong voor 't eerst in zijn artistiek verblijf bezocht, had hij juist de laatste hand gelegd aan het levensgroot portret in olieverf van H. M. de Koningin-Regentes. Ik kon toen nog niet vermoeden, hoe hij er toe gekomen was om niet alleen de uiterlijke gelijkenis zoo juist te treffen,